

рівності, щоб коли людина по шаблях влади піднялася наверх, не говорила таких ганебних речей.

Щорічне інформування громадськості щодо проблем та перспектив утвердження гендерної рівності в Україні. Налагодження співпраці органів виконавчої влади з науково-дослідними установами Національної академії наук. Залучення до проведення наукових та експертних досліджень громадських організацій та міжнародних агентств. Підтримка громадських ініціатив, спрямованих на формування гендерної культури. Проведення інформаційної роботи, спрямованої на подолання стереотипів щодо ролі жінок і чоловіків у сім'ї та суспільстві.

Звичайно, цей перелік не є вичерпний. Його можна було б продовжувати. І завдання законодавчої та виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій – це об'єднати зусилля з метою подолання будь-яких проявів дискримінації за ознакою статі.

Очевидно, що розв'язання цілої низки гендерних проблем, на яких наголошувалось, дозволить вирішити багато інших гострих політичних і соціальних проблем українського суспільства, досягти вищого рівня соціального розвитку.

Сьогодні ми маємо три системні блоки: міжнародні конвенції та договори, спеціальне гендерне вітчизняне законодавство і окремі галузеві норми, що регулюють ті чи інші питання. Нарешті, дуже важливе четверте – це диференціація в праві. Право цивілізованих народів повинно бути диференційованим. Мова йде про спеціальні статуси. Наприклад, про статус жінки.

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ЯК ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Приходько К.С., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к. ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Пустовіт Ж.М.

У 1991 р. Україна стала на шлях демократичного розвитку. Тоді ж разом із незалежністю було проголошено побудову правової держави, заснованої на владі народу, принципах ринкової економіки та розподілу державної влади, визнано за основу в побудові вітчизняної правової системи природно-правову (європейську) концепцію, а людину (конкретну фізичну особу) - найбільшою соціальною цінністю.

Визнання верховенства права основою державного і суспільного ладу остаточно відбулося і нормативно було оформлено в 1996 р. із прийняттям Конституції України, у ст. 8 якої цей фундаментальний принцип існування сучасного людства було визнано таким, що діє (підлягає застосуванню у всіх сферах правовідносин) в Українській державі.

Отже, утвердження верховенства права було визначено як основне завдання у побудові правової держави Україна. Тому цей принцип має застосовуватися у всіх сферах державного і суспільного життя, а особливо в діяльності апарату державної влади. Оскільки саме його виконання забезпечує практичну реалізацію прав і свобод особи, безпосередньо гарантує невід'ємні природні права людини.

Визнання в Україні принципу верховенства права свідчить про гармонізацію національної правової системи із європейською правовою доктриною, оскільки термін «верховенство права» походить з англійської мови (від словосполучення the rule of law) і означає «панування права». Ця категорія залишається одним із найпрогресивніших здобутків цивілізаційної історії всього людства у сфері регулювання суспільних відносин.

Вперше, це поняття застосував у XIX ст. британський юрист А. Дайсі. У той час верховенство права у Великобританії розуміли як панування в державі судових рішень, прецедентного права, що зумовлювалося особливостями

загальної системи права. Проте найбільшого розвитку теорія верховенства права досягла в країнах континентальної системи права (Франція, Німеччина, Нідерланди та ін.).

Правовою є така держава, що функціонує в громадянському суспільстві і в якій юридичними засобами реально забезпечено захист основних прав і свобод людини та громадянина. Вона ґрунтується на певних принципах, найважливішими з яких є верховенство права, поділ влади, реальність прав і свобод людини та громадянина, законність, наявність у громадян високої правової культури.

Однією з головних рис верховенства права в державі є, безумовно, справедлива і чесна судова система. Справедливість і прозорість, об'єктивність в ухваленні судових рішень є важливим елементом, який дозволяє захищати інтереси суб'єктів.

Наразі, в Україні, повністю не завершений шлях впровадження та закріплення принципу верховенства права. Є сталі проблеми, які нажалі дуже повільно вирішуються, а в деяких випадках навпаки поглиблюються, наприклад проблема вибіркового правосуддя. Я вважаю, що засади та ідеї принципу верховенства влади потрібно закладати ще студентам у вишах, щоб ідучи у вир державних подій, юрист-випускник – як людина нова, мав зовсім інші цінності, відмінні від цінностей сучасних керівників державою. Основи принципу верховенства права повинні міцно ввійти у свідомість кожного громадянина, а не лише владних структур. Лише активні та обізнані люди можуть створити той ґрунт, з якого потім виросте якісне громадянське суспільство, дотримання принципу верховенства права. Тому впровадження принципу верховенства права в правове життя є важливим завданням українського суспільства. Верховенство права є головним принципом, який визначає вимоги до багатьох суспільних інститутів з метою забезпечення природних прав і свобод людини.

Отже, як провідна ідея конституційного права судочинства, принцип верховенства права означає забезпечення рівності всіх перед законом і судом, судовий захист конституційних прав і свобод людини і громадянина.

ЕКОНОМІЧНІ, СОЦІАЛЬНІ, КУЛЬТУРНІ І ЛУХОВНІ ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА

Петінов М.М.... кюпсант ФПФПКМ ННПФПСКМ НАВС

Петрович Л.Е.... кюпсант ФПФПКМ ННПФПСКМ НАВС

Навковий керівник: кю н викпача кафедрі спеціальної техніки та оперативно-розшукового документування ННПФПСКМ НАВС Марков М.М.

Чільне місце в системі конституційних прав і свобод людини і громадянина посідають і економічні права та свободи, які визначають можливість людини створювати матеріальні та особисті нематеріальні блага, володіти ними та здійснювати господарську діяльність.

Первинним базисним економічним правом, що визначає економічні основи суспільного і державного ладу України є право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності, що набувається в порядку визначеному законом.

Водночас Основний Закон застерігає, що власність зобов'язує не завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, не погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі. Тобто використання права приватної власності для завдання шкоди та збитків іншим особам та їхнім законним правам, а також на шкоду інтересам суспільства та держави є неприпустимим.

Значну питому вагу в системі основних конституційних прав і свобод людини і громадянина мають соціальні права і свободи, які дозволяють громадянам реалізовувати можливу повелінку або діяльність в соціальній сфері. Реалізація соціальних прав і свобод сприяє формуванню соціальної держави, стабілізує суспільне життя.